

Francozi ravno gori imenovane vrste sadu dajejo prednost pri uporabi za vino! Dosti česlovine, o katerej smo zgoraj rekli, da je potrebna trpežnemu vinu, ima pa navadno pozno sadje.

Na te lastnosti treba je tedaj vže pri sajenju drevja gledati, ter izbirati vrste in sorte, ki gledé sadu morejo tudi zadostiti zahtevam, katere gledé njih porabe do njih stavimo. Razun tega mora se pa pri sajenju drevja skrbeti tudi za to, da se pomnožujejo le sorte, katere pridno rodijo, ter so pa poleg tega tudi trdne proti vremenskim in zimskim neugodnostim, ter rastlinskim in živalskim škodljivcem.

Prejšnje čase so tudi na Francoskem sadje tolkli, bodi-si, kakor pri nas, s kiji, ali pa v preprostih stopah, katere je gonila vprežna živina. Dandanes tam sadje drobijo večidel le s posebej za to napravljenimi stroji. Preše so jim prej služile tudi enake, kakor so pri nas v rabi; novejši čas pa se poslužujejo boljé železnih preš, ker te trop boljé iztisnejo. Kot posodo za izprešan mošt rabijo blizo enako velike sode, kakor so naši štrtinjaki.

Da se doseže trpežna jabolčnica, treba je, da mošt hitro odvreje, treba tedaj skrbeti za primerno toploto v kleti, v kateri imamo mošt.

Najprimernejša je toplota od 12—18 stopinj po Celsiusu. Kakor hitro je prvo viharo vrenje minolo, in se je mošt nekoliko izčistil, moramo ga pretočiti. Na drožah jabolčnica ne ostane zdrava, ter dobi neprijeten okus. Tudi vlažen zrak ji bojda škoduje. Zategadel je najbolje, jabolčnico s pumpo, ali kjer te ni, s cevjo od kavčuka pretakati.

Sejmovi. Dne 14. februarija v Račah, na Ponikvi, v Brežicah, v Sevnici, v Žalcu in v Vuzenicah. Dne 16. februarija v Bučah, v Marenbergu in v Podplatu. Dne 17. februarija v Ljutomeru. Dne 18. februarija v Imenem.

Dopisi.

Iz Maribora. (Velik shod) zaupnih mož slovenskih vršil je se tukaj dne 8. t. m. tako, da smemo Slovenci prav zadovoljni biti. Odbor političnega „Slovenskega društva“ razposlal je nad 100 vabil. Došlo je nad 60 mož, a pismeno najavilo svoje nasvete zastran kandidatov za državni zbor 38, to pa iz vseh okrajev južnoštajarskih. Za Celjsko in Ptujsko kmetško skupino zlagali so se vsi dopisi in vsi došli možje za dosedanja tamošnja poslanca. Vsled tega bila sta jednoglasno kot kandidata proglašena g. Miha Vošnjak in č. g. dr. Gregorec, ki sta kandidaturo tudi vzprejela. Z ozirom na kmetško skupino mariborsko nasvetovanih je bilo več gospodov, največ glasov bilo je za sedanjega deželnega poslanca g. Franca Robiča, za

g. dr. Dečka in za preč. g. kanonika dr. Križaniča, za slednjega zlasti iz Slovenjegraškega in Marenberškega okraja. Od p. n. gospoda barona Goedelna je došlo pismo, v katerem se on z ozirom na oslabiljeno svoje zdravje odpoveda odločno vsakej kandidaturi ter se zahvaljuje Slovincem za dosedaj mu skazovano zaupanje. Zbrani naročijo predniku, da najavi g. baronu pismeno zahvalo za vse, kar je Slovincem na korist deloval in podpiral. G. dr. Dečko je izjavil, da sedaj ne more za državni zbor prevzeti nobene kandidature. Jednako izrazil je se tudi preč. g. dr. Križanič ter se zahvalil za izraženo mu zaupanje ter izrecno prosil, vse glase oddati za g. Robiča, kateri v tej veliki volilni skupini najlezje zmaga in uživa zaupanje ne samo pri kmetovalcih in učiteljih, ampak tudi pri čast duhovščini, katera ga pozna in čisla kot značajnega moža. Živahno odobravanje sledilo je tem krepkim in odločilnim besedam. Ko je zatem še g. Robič izjavil, da hoče tudi kot državni poslanec z drugimi slovenskimi poslanci vzajemno postopati, vselej v smislu prelepega gesla: vse za vero, dom, cesarja, bili so vsi prepričani, da smo našli pravega naslednika g. baronu Goedelnu in je torej g. Franc Robič bil vsprejet kot kandidat jednoglasno in z burnimi živio-klici. Za mestni skupini smo po živahnih razgovorih naprosili, da g. dr. Ivan Dečko kandiduje v Mariboru itd., g. dr. Sernec pa v Celju itd. s pristrčno željo, da jima vsi dotični slovenski volilci dajo svoje glase!

Od sv. Križa poleg Slatine. (Katoliško politično društvo) priredilo je pri svojem letnem zborovanju veselico, katera se je res sijajno obnesla. Ne malo pripomogel je k temu naš nekdanji in brez dvoma tudi prihodnji državni poslanec dr. L. Gregorec, kateri je s svojim pohodom privabil obilno ljudstva iz večih župnij. V svojem govoru razpravljal je načrt, po katerem hoče delovati v državni zbornici. „Vse za vero, dom, cesarja“, to so bile glavne točke njegovega programa, katere je prav po domače, temeljito in navdušeno razvijal gospod govornik. Govor se je končal s trikratnim živioklicem na svitlega cesarja. Med veselico je razveseljeval občinstvo posebno pevski mešani zbor s svojim divnim petjem ter tudi žel vsestransko pohvalo. Dolgo v noč smo se po bratovsko razveseljevali in našemu kmetu pač ne bo žal, da se je v tako obilnem številu vdeležil te veselice. Domačinom iz celega okraja pridružil se je tudi lepo število vrlih bratov Hrvatov, za kar jim izrekam tem potom javno pohvalo.

Iz Kamnice. (Volitve) so pred durmi. Koga naj volimo? Tistega vže ne, katerega vam vsiljujejo nemškutarji, in te dobro poznate ter vam ni treba praviti njih imen. Pa saj

tudi niso vredni, da bi jih spominjali, zakaj vsak človek, če tudi cigana vprašaš, odgovori ti, da je to ali ono in je jezika, katerega je ga mati učila, samo nemškutar in če govori in je zato slabši od cigana. Toda še nekaj. Ker je za državni zbor tisti poslanec, kakor je bil za deželni namreč g. Robič, ne poslušajte nemškutarjev in liberalcev. Nemškutarskega tukajšnjega učiteljstva, ki je volilo zoper svojega nadzornika ali ni volilo, torej je tudi zoper njega ne omenjenjam. Pa neka drhal je bila tukaj in je begala ljudi. Rekala je in kvasila je, češ, če volijo „Robiča inšpektarja“, bodo še več morali plačati za šolo. In na žalost, da so se našli taki „zimpelni“, ki so jim šli v past. Ali pogledajte, da ste še toliko dolžni in še zmirom plačujete za kamniško šolo, kriv je liberalci za Slovence. Pogledajte si svojo šolo in pogledajte si svoje račune in spametujte se! Kdor ima kaj časti in hoče sloboden biti, ne bo volil z nemškutarji. Kdor hoče pa nemškutarski hlapec biti, pustite ga, saj ni vreden poštene slovenske družbe.

Od Kapele pri Radgoni. (Naprej!)
Neka žalna misel mora prešiniti vsacega, ki svoj narod ljubi, ko obišče naš lepi kraj ter se prepriča, da še tu miruje vsako narodno gibanje. Taka misel se tudi mene posiljuje in če še premislim, da gotovo ni prijaznišega kraja v Slovenskih goricah, kakor je Kapela, potem še me ta misel bolj nadleguje. Kako krasen in obširen je razgled! Veselja nam srce poskakuje, če pogledamo po ljutomerskih in slovenskih goricah! Koliko prijaznih cerkvic se vidi! Še dalje pa vidimo, če se obrnemo proti oni strani, kjer se Sl. gorice polagoma zgubljajo v rodovitnem Murskem polju. Tu kraj Mure vidimo prijazno kopališče Radensko in prek Mure se na ogerski zemlji razprostira obširna ravnina, posuta z mnogobrojnimi hišami, v katerih prebivajo bratje naši „Prekmurci“, katere trpinči tuji jarem madjarski in jim zabranjuje napredovanje v narodnem jeziku. Na ti strani smo tedaj v dotiki s tlačenimi ogerskimi Slovenci, a na strani proti severju smo le malo oddaljeni od jezikovne meje, od koder brijejo ostri vetrovi, kateri nam tu in tam zadušijo še kako slabo utrjeno narodno zavest. Potrebno se mi tedaj zdi, da se narodna zavest med tukajšnjimi prebivalci bolj vzbuja, da se pri možih, kateri se zavedajo, narodnost bolj oživi. V ta namen nameravamo pri Kapeli ustanoviti „Bratno društvo.“ Pretečeno nedelje se je zbralo več različnih mož, izmed katerih se je sestavil osnovni odbor. V tem odboru so sledeči: Bratkovič Jakob, predsednik, Zemljič Andrej,

Veberič Josip, Korošec Alojzij, Žitek Franjo in Puhar Leopold, odborniki. Ta odbor je podpisal prošnjo za potrditev društvenih pravil, katere se bodo črez nekatere dni odposlala na visoko c. kr. namestnijo. Nadejamo se, da se nam prošnja ne bode odrekla in da se bomo pri prvi seji sešli v mnogobrojnem številu. Do takas z Bogom!

Kapelčan

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) [Konec]
Rotner Jože c. kr. sod. pristav 2 fl., Pučelik Miroslav c. kr. davkar 50 kr., Neschmach Jože, davk. kontrolor 50 kr., Strmberger Miroslav, davk. pristav 50 kr., Toplak Fran, davk. pristav 20 kr., Arzenšek Josip, davk. pristav 30 kr., Anton pl. ljašič, c. kr. zem. knjigovodja v p. 1 fl., Jurkovič Fran, nadučitelj 1 fl., Debelak Janez, učitelj 50 fl., Ferlinec Fran, učitelj 1 fl., Neimenovan 1 fl., Gospodična Tončika Gessner 1 fl., Strecher Seb., c. kr. kancelist 30 kr., Jayornik Stefan, tajnik 30 kr., Sket Rok, krojač 50 kr., Žuraj Janez, krčmar 50 kr., Opalk Ivan, trgovec 1 fl., Šmarijski kvartopirci pri igri „durak“ 5 fl. 65 kr., Wutt Simon 50 kr., Marzidovšek J., c. kr. vojni kapelan 5 fl., J. Selih, kapelan v Reichenburgu 5 fl., Erjavec Peter, župnik v Trbovljah 5 fl., Dr. Gustav Ipavc v Št. Juriji 5 fl., Dr. Benj. Ipavc v Gradci 2 fl., Dr. Ivan Ev. Lipold, župnik in dež. poslanec v Šmartnem 5 fl., Slavna posojilnica v Makolah 10 fl., Mikuš Fran, dekan v Konjicah 5 fl., Mat. Dedič, učitelj v Bočni, poslal je pet škafov krompirja in jeden škaf fižola. Fran Gerec, posestnik v Pišecah 2 fl., Slavni okrajni zastop Celjski 100 fl. Vsem blagim dariteljem izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo. Ob enem se pa obračamo ysestransko z najuljudnejšo prošnjo do njih, da našo „Dijaško kuhinjo“ tudi v bodoče podpirati blagovolijo. V tekneem šolskem letu razdeli se vsak dan 23 kosil po 20 kr., kar bode stalo nad 1300 gld. Hrano dobiva 62 revnih dijakov. Darovi naj se blagovolé pošiljati na „Dijaško kuhinjo“ v Celji ali pa na blagajnika g. Frana Lončarja, tajnika „Posojilnice“ v Celji. Mihael Vošnjak, predsednik društva.

Iz Šmarja pri Jelsah. (Zborovanje.)
Kasno sicer a še na času zdramili so se v zadnji dvanajstinki minolega leta naši rodoljubi, ter dne 21. pozvali ude svoje Šmarsko-Slatske podružnice sv. Cirila in Metoda k rednemu letnemu zboru. Zborovanje vršilo se je pod vodstvom vlč. g. podpredsednika strogo po napovedanem redu. Društveniki in gostje, ki so se bili v prav obilnem številu zbrali, pazili so z vidno radostjo na mikavni govor g. kapelana V. Janžekoviča. Po do končanem zborovanju pričela se je volitev novega odbora. Voljeni so bili sledeči vlč. in č. gospodje: Predsednikom g. kanonik Martin Ivanc; tajnikom g. kapelan Janko Rotner; blagajnikom g. France Zupančič, zastopnik banke „Slavije“. Razven navedenih so v odboru: g. nad-

župnik Anton Fröhlich, g. kapelan Jože Cerjak in g. učitelj Vekoslav Strmšek. Podružnica šteje sedaj okoli 50 letnih in nekaj ustanovnih udov, ki tudi v gmetnem oziru vrlo podpirajo društvo. Daj Bog, da bodoča pomlad zbudi še narodnjaka, ter ga navduši za to blago društvo! Dosedanji udje pa delujmo z možato ostrajnostjo svojih proboriteljev sv. Cirila in Metoda, ne boječ se zapreke, niti ovirov, v prospeh podružnice naše, v razširjanje cele družbe.

Iz Pilštanja. (Raznoterosti.) Večkrat sem že čital v Vašem listu, da se tu ali tam ustanovi kako bralno društvo, in kako veselo da napreduje, n. pr. na koroški železnici v Rušah, Št. Lorenci in v Ribnici; prišlo mi je v tem na misel: zakaj bi se v našem trgu ne kaj takega vstanovilo. Tem bolj bi bilo potrebno, ker ni v celem Brežiškem in Kozjanskem okraji nobenega društva, ki bi nam bila trdnjava naše mile slov. domovine. Sicer je pri nas nekaj rodoljubov, ki so kakor skala za narod svoj; ali le malo število bi jih našel, pa saj pregovor pravi: z malim začeti, v velikem končati. Toraj prosim vse naše rodoljube, naj bi se znašel tu ali tam kak dobrotnik, ki bi nam vsaj v začetku tega hvale vrednega podjetja na pomoč prišel. Sobo imamo že odbrano, ki bo nas malo stala, tudi listov bi se že naročilo za potrebo, le človeka nam manjka, ki bi nam pogum in srce dal, v to nam pomози Bog. Snega imamo tukaj toliko, da bi skoraj nemogoče bilo našim trgovcem do železnice priti za potrebno svečavo in sol; ljudje so se bali, da bodo morali neslano jesti. Edini trgovec g. J. Schmidt je še zadosti soli imel; zato pa so ljudje hvaležni gosp. trgovcu, da si je toliko soli in svečave priskrbel. Pa hvala Bogu, da se je vreme nekaj na boljše obrnilo. — V kratkem dobimo novega učitelja, Bog daj, da bil bil vnet za kat. vero in ljubeznjiv do otrok. Sl. S.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor je že več let navada, biva tudi letos Nj. veličanstvo svitli cesar sedaj za dalje časa v Budapešti, ker je mesto prestolnica ogerskih dežel. Vsled tega se zbira ondi v tem času tudi vsa višja gospoda ogerske kraljevine, se ve, da v vsem svojem blesku. — Prihodnje volitve v drž. zbor so toliko imenitne, kakor še doslej skorej nobene druge. Kakoršnja bode večina izvoljenih poslancev, liberalna ali konservativna, tako dobimo tudi vlado. Nemška liberalna stranka je bila že doslej velika in sedaj dela na vse kriplje, da se naraste število njenih mož; tembolj je torej treba, da smo na konservativni strani vpazni, delavni, složni. — Na Štajarskem so si nemški liberalci malo navskriž, toda naj so že stari ali mladi, vsi so zoper slov. ljudstvo,

zoper konservativna načela. — V Libeličah, v vesi na Koroškem, ki je tik nemške meje, so Slovenci osnovali podružnico sv. Cirila in Metoda. Nad 200 kmetov že je pristopilo va-njo, več pa jih še pride. — Na Kranjskem še niso razglasili mož, ki se priporočijo volilcem, da si jih izvolijo za poslance ali kaže se, da jim jih ne manjka. No ne bojimo se, da se jim vtihotapi kak nemškutar, toda treba jim bode paziti, da ne pride kak liberalce, mož, ki je slov. ljudstvu brž še v večjo škodo. — Na Primorji pa se dela iz ene strani za zaslužnega dr. vit. Tonklija, iz druge pa za delavnega dr. Gregorčiča, nam pa se vsiljuje vprašanje: ali si morata ta moža ravno stati nasproti? — Novi župan v Trstu, dr. Pitteri je rekel, ko je prevzel svojo novo službo, da on spoštuje slov. ljudstvo v mestu in okolici. Prav je to, ali pa ne stori tega le v besedi, ampak tudi v dejanji, to izvemo še že iz tega, kak da bode župan pri sejah, v mestni uradnji. — Kardinal in nadškof v Zagrebu, msg. Mihajlovič še sicer ni umrl, toda upanja bojda ni, da bi ozdravel. — Za ogersko vlado so sedaj veseli dnevi, kajti v drž. zboru ima le malo manjšino zoper sebe in vsled tega ji je lahko sklepati postave in naredbe, kakor so ji ljube. — Sedaj se že kaže, da se je naša vlada zamerila Poljakom s tem, da ni več dr. vit. Dunajevski v nje sredi. Škoda pa je v resnici za-nj, kajti največje zasluge ima on za to, da nima država več primanjkljaja v svojem računu, ali tako je sploh plačilo sveta.

Vunanje države. Sv. oče Leon XIII. so te dni vzprejeli postne pridigarje v Rimu ter jim naročili, naj bi razlagali v svojih govorih posebno verske resnice. Ljudje jih, izlasti po mestnih, v resnici ne poznajo več ter si delajo vero skorej vsak po svojem. — Umberto, kralj „srečne“ Italije, je bil dalje časa v zadregi, komu naj izroči novo ministerstvo, nazadnje pa ga je izročil knezu Rudiniju. Le-ta je našel že tud, mož, ki so za vlado, kakor je ljuba kralju in more biti tudi drž. zboru. — V Španiji so imeli nove volitve, toda neka vrsta ljudi ni z njimi zadovolja t. j. taki, ki bi radi vse, kakor je zdaj, obrnili na glavo ter bi po vsem naj le njih volja veljala. Volilci pa niso potegnili z njimi, to jih sedaj boli. — V senatu ali gosposki hiši drž. zbora francoske republike je večina zoper to, da se naloži colnina na blago, ki prihaja na francoska tla iz drugih držav. No to jim je ondi lahko, kajti v deželo ga ne prihaja veliko, pač pa se ga izvažava v druge države sila mnogo. Bati se jim je torej, da se vpeljejo druge države colnino na francosko blago in to na veliko škodo francoske obrtnije. — Po Belgiji počí sedaj tu, sedaj tam kaka rabuka zoper vlado in zna se, da so jih krivi le prostožidarji, katerim sedanja,